

em perpetuum: & tuus tenetis talis concessio in perpetuum; & si causa servitiorum, vel alia; non fuit digna tantum remuneratio, moderanda erit concessio iuxta qualitatem servitii, capite rotatum, de testamentis, leg. 15. tit. 10. libr. 5. nova recip. leg. tonali. tit. 15. circa quin. ver. laus en rous, part. 1. Sic Greg. Lopez dicta l. 10.

DUBIUM LXI.

An qui in rei veritate non est nobilis, sed repudiat ab aliis ut nobilis, & ideo non exigunt ab illo tributum, quod collecta, id est, Precio, dicitur, sic tunc in conscientia.

¹ Prima conclusio. Si iste bona fide, & absque illa deceptione ex parte sua reputatur nobilis, vel propter habitum, vel propter altam causam, si non petatur ab eo collecta, & pars, quam debet solvere, non impetratur ait illi tributum, quod collecta, id est, Precio.

Hoc probabatur conclusionem sequenti, & eam remunerari nonnumquam docti Magistri.

² Secunda conclusio. Quando vero pars, quam illi debet solvere, superadditur aliis civibus, habet maiorem difficultatem, quia videtur concurrens ad gravamen populi; sed adhuc tunc non tenetur solvere si non petatur ab eo. Probatur primo, quia hoc tributum non debetur, nisi petatur, ut supra dixi. Item quia loquendo moraliter, id non concurrens ad gravamen popularium, cum bona fide solvent collectas, est difficile restituere: sed potest fieri restituere populo, aut ad aliquod opus publicum, aut prius illius eam quantitatem, quam illi, & sui descendentes soluturi erant, constitutis sub centu predictam quantitatem, ut ex illis redditibus vel constitutis hospitale, vel feminis pauperes maritentur, aut aliis communibus populi necessitatibus subvenientur; aut aliud hoc summodi; est etiam sufficiens remedium quantum ad futurum, si procuraret, quod Regi facta relatione, non deictis persona, vel gratis, vel pretio vellet, ut deinceps esset nobilis, si quidem initio portuit illi hanc nobilitatem vendere. Ita viri docti Recurrentes.

³ Tertia conclusio. Qui revera est nobilis, & ut talis habetur, sed quia est dives, & propotens, & alii eo indigent, non exigunt ab eo tributum, id est, Precio, non tenetur illud solvere, quia ut dixi, non debet, nisi petatur, securus est, si voluntibus exigere ab eo, minus faceret, & ideo alii non audent ab eo exigere; quia tunc non est tunc non solvendo: idem docti Recurrentes.

⁴ Quarta conclusio. Si vero ipse deciperit alios, dicendo se nobilis, & forte, quia dives est, & propotens, alii populares non audent ab eo exigere collectam, & in popularium numero advenire, non est tunc in conscientia non solvendo; quia est causa deceptionis. Sic docti Magistri.

⁵ Quinta conclusio. Similiter dicendum est de his, qui eum in rei veritate non sunt nobiles, probaverunt tamen in judicium suum nobilitatem per sufficietes telles; si per fraudem id probaverunt, inducendo tales ad falsum testificandum, tenentur solvere in conscientia etiam eam partem, quam huc usque non solverunt, quia iniuste ex lege exonerantur; sed nullam fraudem imputuerunt, sed monerunt telles, ut dicere veritatem, non tenentur solvere tributum; quia non tenentur se prodere cum haec infama, cum ipsi bona fide se gesserint. Ita tenentur viri docti ex neotericis, addentes

hanc Conclusionem tenere verum, quando aliquis habitas est ut nobilis, & postea exigunt ab eo collecta, tuus dicere certato norit se esse ignobilis, non tenetur se prodere cum tanta infama, sed potest se opponere, ut judices rem definiant, & tunc si telles non decipiunt, immo monent, ut veritatem detegant; & sententia in suum favorem lata fuerit, quod est nobilis, tunc manet in conscientia: & hoc est, quod sentient authores hujus quinta Conclusionis, & videant satis regum, & pium, & oppositum videtur rigidissimum.

⁶ Sexta conclusio. Quando vero per fraudem probavit quis suam nobilitatem, inducendo telles, ut falso testificarentur, & idem tunc est sententia pro illo, tunc restituere collectas, quia in futurum debet, & qua tempore praeterito defraudavit: Sic viri docti, & patet ex dictis.

At difficultas est, quomodo facienda sit talis restitutio; est enim difficile, & moraliter impossibile illum, qui pro sua nobilitate sententiam habet, velle suam ignobilitatem prodere, & solum falso juramentum, & induxiles telles ad falso testificandum: & si tam ipse, quam telles graviter afficiuntur a jure patenter, & clientem perpetuo infamem, & iuxta communem sententiam non tenerat, quis bona fortunae cum tanto honoris, & famae dispensando reficietur.

⁷ Septima conclusio. Talis restitutio facienda est illis populis, qui solvunt illud plus, quod ipse tenebat solvere, quia hi fuerunt damnificati. Et quod attinet ad premium, facile damnum restituiri potest, expendendo aliquam sumam in beneficium illius populi; sed quod attinet ad furium, quia scilicet tam ipse, quam sui descendentes non solvent collectas, est difficile restituere: sed potest fieri restituere populo, aut ad aliquod opus publicum, aut prius illius eam quantitatem, quam illi, & sui descendentes soluturi erant, constitutis sub centu predictam quantitatem, ut ex illis redditibus vel constitutis hospitale, vel feminis pauperes maritentur, aut aliis communibus populi necessitatibus subvenientur; aut aliud hoc summodi; est etiam sufficiens remedium quantum ad futurum, si procuraret, quod Regi facta relatione, non deictis persona, vel gratis, vel pretio vellet, ut deinceps esset nobilis, si quidem initio portuit illi hanc nobilitatem vendere. Ita viri docti Recurrentes.

⁸ Tandem nota, quod licet eidem visum sit, etiam quod hic nobilis falsificaret exigere Regi fecerit per modum restitutio, ad quam tenetur, eam pecuniam sumam, quam emi solet nobilis, manent tatus in conscientia, etiam non detrecto causa in speciali. Sed certe, cum damnum non sit factum Regi, sed populo, & illi debetur restitutio, nisi aperte causa Regi fatem in generali, ut dictum est, non videtur manere tatus: praeterea quod cum minori quantitate, quam solet emi nobilis, possent emi anni redditus perpetui, quibus damnum recaretur aliquo ex supra dictis modis, qua quantitate sub centu posita, satisficeret pro se; & suis descendentiibus.

LIBER TERTIUS

Opusculorum Moralium, seu Consiliorum, circa jus, & justitiam judicativam, atque ordinem judiciarium.

CAPUT UNICUM.

De judice, aliquique justitiae ministris.

SUMMARIUM.

Dub. 1. An judices omnes, tam Senatores, id est, Auditores, & alii judices, & justitiae ministri, ut scriba relatores, Receptores, Fiscales, Secretarii, Apparitores, Hisp. Alguaziles, possint absque peccato, & obligatione restituendi munera recipere.

2. An iudices Ecclesiastici possint dona gratis subtilitatem recipere,

ut potius tenentur ea restituere.

3. An licet munera offerre judicii, vel justitiae ministri ad redemandam vexationem.

4. An possit Princeps contra partem inauditan procedere, & si procedat, an ipsa sententia valeat.

5. An domini iurisdictiones habentes, ut Dukes, Marchiones, Comites, possint in suis terris remittare penas, tam pecuniarias, quam corporales, quibus damnari sunt delinquentes, eo causa, quo Rex potest remittere in suo regno, scilicet quando non inde sequitur alterius præsumptio.

6. An domini vasallorum, ut Dukes, Marchiones, &c. possint judices appellacionum in suis episcopis instituire, ad quae sit possit appellari a iudicibus inferiорibus, & an iudicibus appellacionum ad ipsos dominos sit applicatio.

7. An rei condemnatae, & iam suspensus possit antequam se petitio tradit Medicis ad anatomiam faciendam, & an iudex possit animal cuiusvis capere ad portandum maledicere pro excepcione iustitia.

8. An iudices temporales possint reis imponere penas fibi applicandas.

9. Dubitamus aliqua circa leges hujus regni, quibus penas applicantur iudicibus, vel ipsi operibus.

10. An possit Princeps appellacionem tollere.

11. Utrum quando fit excus pro aliquo debito in bonis debitorum, & id revera non solvit debitor intra diem naturalem, quia creditor expellat, teneatur ipse debitor solvere decimam Apparitorem.

12. An quando non sit plena, & integra probatio aliquis delicti, quia scilicet non sunt testes oculati, sed tantum presumptions, & iudicia urgentia, possit iudex minori aliquam penam, quam ea, quia ordinaria per legem statuta est, plectorum delinquentes, vel debet penam ordinaria penare.

13. An confessio in iudicio se homicidium commisisti, at cum aliqua causa, &c. in propriam defensionem, possit pena ordinaria homicidii plegi.

14. An quando pena imponere pro delicto est arbitrarum, possit iudex imponere peccatum mortis.

15. An iusta, quo non admittatur appellatio de iure, si tamen reus appellatur, & iudex admittat appellacionem, relex ignorans iuris, vel ex propria voluntate, possit iudex, non obstante quoniam appellacionem admisit, eam sententiam executio mandare.

DUBIUM I.

An judices omnes, tam Senatores, id est, Auditores, & alii judices, & justitiae ministri, ut Scribae, Relatores, Receptores, Fiscales, Secretarii, Apparitores, Hispani, Alguaziles, possint absque peccato, & obligatione restituendi munera recipere.

¹ Primo loco, ut constet, qui & quo verborum tempore prohibeantur munera recipere, oportet referre leges id prohibentes.

² Primo circa Senatores, id est, Auditores, & relictos iudices, atque officiales Praetorii; id est Auditores, extat lib. 56. tit. 5. lib. 2. nova recip. in qua tria continentur. Primum est: Ninguin Oydar, ni Alcalde haga

Tb. Sanchez Conf., Moral, Tom. I.

R. cartas

³ De praetoribus est l. 1. tit. 6. lib. 3. nova recip. ubi sic dicitur: Affidentes, Gobernadores, ni Corregidores, no reciban donaciones, ni acceptaran promesa, ni donacion, ellos, ni sus mujeres, ni hijos, de ninguna persona, por si, ni por otros, durante su oficio, de cuya mano aya de venir a el, y a su proximo.

⁴ Instupit de eisdem est alia les 8. tit. 6. lib. 3. que sic dicitur: Affidentes, Corregidores, o Gobernadores no llevan dardos, ni repartidores de la ciudad, o villa, o partido, de que fueren provvedos, y de los pueblos, el ni sus oficiales, Alcaides, ni Alguaziles, fueran de lo que se mande dar en las

DUBIUM H.

Otrum judices Ecclesiastici possint dona gratis sibi oblatu recipere, vel potius tenentur ea refutare.

1. Ita prima Conclusio. *Judex Ecclesiasticus delegatus potest recipere elemosynas, & poulentias, quae paucis diebus coniuncti possunt, hoc est, in parva quantitate, & hoc quando metra liberalitatem tibi offeruntur. Ille autem praetar, judex peccat recipiens ea munera, ut constat ex capitulo 14, quies. quinta: ergo peccat ea offensus; cooperatur enim iudicis ipectatio. Tandem quia ad redimendam hanc vexationem em alia superpetue media, nempe iudicis recusatio, appellatio ad superiorem; ergo nullatenus aperienda via est iudicium corruptioni, affirmando licitum esse munieribus eam vexationem redimere. Atqui ita hanc sententiam genet *Glossa capite qui recte, verbo expectat*, 11. 9. tercia, & 1. secunda, verbo sed si de conditi, ob turp. causam sequitur ibi Albert, num. 3. *Salicetus ibi*, lib. 1. num. 1. verbi, contra, *Bart. auctent. nova pars*, de genia jud. n. 2. *Pantus a Castro dicta lib. 1. §. ob rem igitur, num. quinto, & ex Theologis item *sententia Sora lib. 4. de iust. ques. 7. art. 2. in solutio*ne ad 2. verbi, *sed nonquidam libertate, Leidim*, 2. 4. quies. 18. art. 5. *Si colligitur secundum, fol. 264. col. 2. Molina tom. 1. de iust. tract. 2. disput. 90. in fine, ubi libuitate, nisi quando, evidenter detur ad redimendam vexationem, quia aperitum erat iustitia canticis, nec alii perperat ei via; vel quando iniuste, & cum magno detimento dantis causam judex remorabatur, nec alii patebat via.***

2. Nota ex mera liberalitate intelligi non exstabat, nec petitum direxit, nec indirexit. *Sie Sylvestr. & Glossa ibi.*

3. Secundo nota, quae sit parva quantitas elemosynorum, judicis prudentis penitendum, attenta qualitate dantis, & recipientis. *Sylvestr. & Glossa ibi.*

4. Tertio nota non prodest parti, quae donavit, remissionem ad hoc, ut talis judex delegatus non tenetur sibi donata remittere. *Ratio, quia dictum cap. 10. §. quid autem, dictum talem partis remissionem non valere; si tamen facta jam restitutio per talen iudicem delegatum eius officio finito, five fraude, & dolo alter liberetur, posset restringi, quia ius verat remissionem, non vero donationem rei jam restituta: & cum sit poca, non est extenuanda, maxime quia etiā largo modo pars sine remittere, & donare, at proprie different: nam facilius est remittere, quam donare. Ita *Glossa*, & *Dominicus dicto lib. 5. si quid autem, verbi, remissionem, Navarra, lib. 3. de iust. cap. 3. num. 25. Sylvestr. Angel. Armil. ubi supra. Idem *Navarr.* in alio similiter decreto Tridentin. fest. 24. cap. 12. de reformat. ubi disponit remissionem distributionem factam Canonico absenti per alios Canonicos non valere: circa quod *Navarrus* dicit, facta distributione talium distributionum alii Canonici, posse illos eidem absentibus reddere, dummodo sine fraude fiat. Sie tenet *Navarr.* cap. quando, *Latine* c. 22. num. 49.**

5. Secunda Conclusio. *Judex Ecclesiasticus ordinarius potest simili elemosynas, & poulentias in parva quantitate recipere: si tamen praeter illa quidam recipiat, restitutio remittitur. Probatur prima pars, quae est contra *Anshar. ubi supra*, quia nullus inventus textus id prohibens, nec leges civiles loquuntur de iudicibus ecclesiasticis, sed de secularibus. Probatur secunda pars, quia licet dicti, & statutum, tantum loquuntur de iudice ecclesiastico delegato, at ratio capit, scilicet non munieribus judex corruptus a iusto defensit, a fortiori locum habet in iudice ordinario. Sie *Sylvestr. Angel. Armil. Rosell. ubi supra*.*

6. Tandem nota in Inquisitionibus prohibitum est id dona recipere, etiam ab officialibus sub pena excommunicationis late sententia. Sie habetur *infringit. 1. Robulus. c. 25. & infringit. 2. c. 1. & infringit. 4. c. 15. & docet Simancas lib. instructionum, lib. 34. p. 46.*

DUBIUM III.

An licet munera offerre iudici, vel iustitia ministri ad redimendam vexationem.

1. Amquam certum supponendum est id regulariter, & extra salutem redimendas vexationis, nempe quando non est periculum probabile iudicem, aut iustitiae ministris iniuste factis, nisi munera eius offerantur, efficiuntur, ut aperte probant iura, & rationes statim affirmandae, & fastidit omnes Doctores utriusque sententia.

2. Difficultas ramen est, an causa redimendam vexationis, quando est periculum probabile iustitiae, iustum ex parte eius, & iusta sententia id licitum esse ait. Probatur primò ex 1. ff. de conditi, ob turp. causam, ibi. Sed si aude, ut secundum me in bona causa iudex prouocaret, & quidam relatum conditioni locum esse: hic quoque crimen contrahit, iudicem corrumperem videtur.

3. Secundo quia per auctoritatem, ut litigantes parent, in principio, prohibitum est quia qualcumcausa munera iudicibus offerre. Tertiò probatur ex ibi, 52. titul. 14. part. 3. ibi: *Marcellus*, oīris qualquier cosa dando aliquam de las partes al juzgador a juro, que de la sententia por el, quies oīris mayor derecho en el plazo, que de la sententia por el, quies oīris menor, aquel que les da, aquies oīris el oro, no puede despues demandar aquello que dio. Ergo peccat dans, quia tunc tantum negatur repetito datori, quando ex parte eius, & accipientis turpitudine veratur liber, 3. ff. de conditi, ob turp. caus. Quartò probatur, quia lex positiva iustis de causis prohibuit munera iudicibus offerri, ne illis corrupti a iusto deviant, ut probavi ex legibus citatis: ergo quāmvis aliquis non intendat muneri-

bu corrumpere iudicem, sed jus suum consequi, ac propriam vexationem redimere, peccabit in iugem, non enim obligatio legis (celestiae linea in particulari sed in communione, ut dixi lib. de matrim. dispt...) celat. Quintò probatur, judex peccat recipiens ea munera, ut constat ex capitulo 14, quies. quinta: ergo peccat ea offensus; cooperatur enim iudicis ipectatio. Tandem quia ad redimendam hanc vexationem em alia superpetue media, nempe iudicis recusatio, appellatio ad superiorem; ergo nullatenus aperienda via est iudicium corruptioni, affirmando licitum esse munieribus eam vexationem redimere. Atqui ita hanc sententiam genet *Glossa capite qui recte, verbo expectat*, 11. 9. tercia, & 1. secunda, verbo sed si de conditi, ob turp. causam sequitur ibi Albert, num. 3. *Salicetus ibi*, lib. 1. num. 1. verbi, contra, *Bart. auctent. nova pars*, de genia jud. n. 2. *Pantus a Castro dicta lib. 1. §. ob rem igitur, num. quinto, & ex Theologis item *sententia Sora lib. 4. de iust. ques. 7. art. 2. in solutio*ne ad 2. verbi, *sed nonquidam libertate, Leidim*, 2. 4. quies. 18. art. 5. *Si colligitur secundum, fol. 264. col. 2. Molina tom. 1. de iust. tract. 2. disput. 90. in fine, ubi libuitate, nisi quando, evidenter detur ad redimendam vexationem, quia aperitum erat iustitia canticis, nec alii perperat ei via; vel quando iniuste, & cum magno detimento dantis causam judex remorabatur, nec alii patebat via.**

3. His tamen non obstantibus multo verius est id licere:

atque ita in hoc calo concedi in utroque foro repetitionem dant. Probatur, quia ex natura rei, iustitia legis positiva id prohibente, nulla est turpitudine in dante munera iudicis, ut vexationem redimat, ut fateatur ipse *Molina dicta lib. 49.* Sed lex positiva id prohibens fundatur in praefumptione praeiustitiae, five fraudis, & dolo alter liberetur, posset restringi, quia ius verat remissionem, non vero donationem rei jam restituta: & cum sit poca, non est extenuanda, maxime quia etiā largo modo pars sine remittere, & donare, at proprie different: nam facilis est remittere, quam donare. Ita *Glossa*, & *Dominicus dicto lib. 5. si quid autem, verbi, remissionem, Navarra, lib. 3. de iust. cap. 3. art. 25. Sylvestr. Angel. Armil. ubi supra. Idem *Navarr.* in alio similiter decreto Tridentin. fest. 24. cap. 12. de reformat. ubi disponit remissionem distributionem factam Canonico absenti per alios Canonicos non valere: circa quod *Navarrus* dicit, facta distributione talium distributionum alii Canonici, posse illos eidem absentibus reddere, dummodo sine fraude fiat. Sie tenet *Navarr.* cap. quando, *Latine* c. 22. num. 49.*

4. Secunda Conclusio. *Judex Ecclesiasticus ordinarius potest simili elemosynas, & poulentias in parva quantitate recipere: si tamen praeter illa quidam recipiat, restitutio remittitur. Probatur prima pars, quae est contra *Anshar. ubi supra*, quia nullus inventus textus id prohibens, nec leges civiles loquuntur de iudicibus ecclesiasticis, sed de secularibus. Probatur secunda pars, quia licet dicti, & statutum, tantum loquuntur de iudice ecclesiastico delegato, at ratio capit, scilicet non munieribus judex corruptus a iusto defensit, a fortiori locum habet in iudice ordinario. Sie *Sylvestr. Angel. Armil. Rosell. ubi supra*.*

5. Tandem nota in Inquisitionibus prohibitum est id dona recipere, etiam ab officialibus sub pena excommunicationis late sententia. Sie habetur *infringit. 1. Robulus. c. 25. & infringit. 2. c. 1. & infringit. 4. c. 15. & docet Simancas lib. instructionum, lib. 34. p. 46.*

DUBIUM IV.

An licet munera offerre iudici, vel iustitia ministri ad redimendam vexationem.

1. Amquam certum supponendum est id regulariter, & extra salutem redimendas vexationis, nempe quando non est periculum probabile iudicem, aut iustitiae ministris iniuste factis, nisi munera eius offerantur, efficiuntur, ut aperte probant iura, & rationes statim affirmandae, & fastidit omnes Doctores utriusque sententia.

2. Difficultas ramen est, an causa redimendam vexationis, quando est periculum probabile iustitiae, iustum ex parte eius, & iusta sententia id licitum esse ait. Probatur primò ex 1. ff. de conditi, ob turp. causam, ibi. Sed si aude, ut secundum me in bona causa iudex prouocaret, & quidam relatum conditioni locum esse: hic quoque crimen contrahit, iudicem corrumperem videtur.

3. Secundo quia per auctoritatem, ut litigantes parent,

Lib. III. Cap. Unic. Dub. III. IV.

261

constet dedisse causam redimendi vexationem, ut optimè locum se tuendi concedendum esse. Item jus naturæ dicit ante sententiam plenē, & perfide cognoscendam culpam, quod effici non potest, nisi pars citetur, & audiat, an aliquid habebat, quo culpa purgetur. Sed Princeps immunitate nequit jus naturæ: ergo non potest contra inauditam partem procedere. Hanc conclusionem tenet *Glossa Extra- vag. 1. de delo, & contum. verb. non obstantibus*, ubi dicit citationem eius de jure naturæ, contra quam nullus Princeps procedere potest. *Panorm. cap. 1. de causa possit. num. 4. & 5. ubi hac dicit: Etiam Princeps non possit supplice defensionem, nec valet sententia per Princeps sine citatione capitulo, cap. finali, numer. 11. *Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num. 9. Adrian. in 4. Navarr. in summa, Cordoba, Salvo proxime citati, & Bofius tract. ritual. de oppositionibus contra iustitiae, numero 149.* Idem fatetur, quando taliis falsum depositum, & uerbis de jure id probavimus, immo a fortiori, quia magis est prohibitus judicii munera recipere, quam taliis capitulo, & ita quoque de taliis docent *Achid. Bald. dictio capitulo, cap. finali, numer. 11. Decius, Joan. Lopez, Matheus num.**

⁴ Ultima Conclusio: sepe temere, & absque ulla causa tollitur à Principe appellato, examinatis prius negotiis, & indicis qualitatibus: quod fieri justè nequit; appellatio- nis enim defensio non est a Principe sine causa tollenda. Sic Ieremia, & Matthaeus de Afflictis, quos refert, & sequitur Covarr. supra.

DUBIUM XI.

Utrum quando sit exiguum pro aliquo debito in bonis debitoris, & ille revera non soluit debitum intra diem naturalem, quia creditor expectat, teneatur ipse debitor solvere decimam Alguazello.

¹ P Remittendum est statutum esse lib. 18. tit. 21. lib. 4. nova recipit ne Alguazello aliqua jura accipiat pro executione facta, & lib. 21. ed. tit. additus, quod si debitor intra diem naturalem solvit debitum pro quo facta sit executio, non teneatur solvere decimam partem, quae tamquam jura, sed stipendia majori Alguazello Can- cellariae solvi solet, iuxta lib. 7. ed. titul. Hoc supposito dubitatur, si intra diem naturalem debitor revera non solvit debitum, & à creditore obtinet, ut pro illo exspectet, vel exhibendo illi fidejussionem, vel alio modo cum eo conveniat, vel creditor dei fistam schedulari de solutione faciat, ut excusetur debitor à solutione decima Alguazello facienda, an uterque, tam creditor, quam debitor sint tui in conscientia, vel teneantur decimam Alguazello restituere.

² Sit conclusio: Talis creditor, & debitor tui sunt in conscientia, nec teneantur decimam Alguazello restituere. Ratio, quia ea decima infinita sibi in favorem creditoris, ut scilicet debitor citius solveret creditori, cuius signum est statuisse legem, ut si solutus debitor intra viginti quatuor horas, non teneatur solvere decimam: ergo potest debitor suo favori credere; & confirmatur, quia si intra illas vi- ginti quatuor horas remitteret creditori debitorum, non teneatur debitor solvere decimam Alguazello: ergo idem erit, quocumque modo Creditor contentus sit satisfactione, & solutio. Atque ita fenserunt alii viri docti Theologi, & Jurisperiti à me consulti.

DUBIUM XII.

An quando non est plena, & integra probatio alicuius delicti, quia scilicet non sunt testes oculati, sed tantum presumptiones, & indicia urgentia, possit judex minori aliqua pena, quam ea, que ordinariè per legem statuta est, plectere deliquentem, vel debeat pena ordinaria duci punire.

T Riplex est sententia.

¹ Prima docet, quando probatio non est integræ, ut quia solum iam indicia etiam vehementissima, & indubitate, non posse rerum aliquæ pena damnari, sed torquendum esse, & faciendum majorem inquisitionem: si vero nequit judex ultra inquirere, nec procedere ad torturam, vel quia persona est senex, vel minor, vel nobilis, &c. absolvendum est reum, nec aliqua pena damnum. Probatur primum, quando probatio non est plena, iure statutum est, ut reus torquatur: ergo signum est ius sensibili tamquam probationem non esse sufficiens ad damnandum reum aliquam penam. Secundo probatur, factum ipsum individuum est, aut enim Petrus fustus est, vel non fustus est, nec in hoc negotio medium constituit potest; ergo aut est omnino absolvendus, aut pena ordinaria legem damnandus. Tertiò probatur, quia si judex penam medianam, scilicet arbitriam, hoc capa infligere, & judicaret furatum esse, cum eum non absolvat ut innocentem: & non furatum esse, cum eum summa furti ordinaria non puniat. Quartò probatur: factum non est maius, vel minus, quod de illo sit haec probatio, vel illa, ergo nec pena pro illo facta imponenda, est augenda, vel minuenda, propter qualitatem probationis. Quinto probatur, quia si probatio non est sufficiens, ut homicidium suspendatur: ergo nec ut ad tritemes, vel exilium condemnatur: quia in penam requirunt liquidissima probatio, lib. 1. fin. C. de probat. nec disflinguit lex, an pena sit mortis, vel exili, vel alia similia. Sextò probatur, quia Jurifons- fatus lib. 1. art. facta ff. de penis, & Alex. III. c. sicut dignum, in principio, de homicidio, connumerant causas, ex quibus judex potest minuere penam; & non numerant inter eas qualitatis probationem. Ultimo probatur ex facto Salomonis 3. Regum 7. quod adducitur c. afferre, de presumpt. ibi enim Salomon licet violentissima extiterit presumptio, quod illa mulier puerum alterius rapuisset, cui pena mortis ex lege debebatur, nulla pena damnavit mulie-

rem, sed ad rei restitutionem coagit. His argumentis, & pluribus textibus sustinet hanc sententiam Sarmiento lib. 1. Selecti, interpretar. c. 1. per torum, Hippolytus de Marsiliis rubr. de probat. sive 237. circa finem. Novell. in pract. criminali, fol. 118. nn. 34. & hanc dicit esse communem Decimus. 175. Avendanno in Dictionario, litera P. verbo Presumptio, tenent eandem sententiam nisi in calibus exprellis per leges hujus Regni, in quibus potest quia ex presumptiōibus damnari, & refert ibi qui sunt illi casus.

² Secunda sententia docet, ex indicis urgentibus, & indubitate posse fieri sententiam etiam in criminalibus. Sic tenent aliqui, ut refert Sarmiento, ubi infra.

³ Tertia sententia est media, quam tenent Doctores in fratre citandi. Sit

⁴ Prima conclusio. Quando judex habet indicia urgentia contra aliquem in criminalibus, & ipse reus negat delictum, non est in arbitrio judicis procedere ad torturam, vel ad penam aliquam ordinariam, vel extraordinariam: sed si reus est persona, quæ potest torqueri de jure, tenetur judex procedere ad torturam, ut completa veritate posse judex pena ordinaria damnare reum, vel ab solvere: quia hoc medium iure statutum est ad extorquendam veritatem, l. editum, ff. de quaest. & pars 2. titulo 30. l. & intelligitur conclusio, servatis omnibus requisitis ad torturam. Hanc conclusionem docet Baldus, quem refert, & sequitur Gregorius Lopez part. 7. tit. 1. 26. vers. duodecima, Anton. Gomez tom. 3. variar. ca. 12. num. 26.

⁵ Sed quid si tortus exindicis nego delictum, potestne ulterius procedi? Duplex est sententia.

Prima dicit debere judicem causam indecidam relinquare, & reum sub fidejussionibus relaxare, si eos dare non potest: at non debet rursus diffinire ab solvere, nec condemnare. Et erit maximus effectus hujus remissione, & non absolutionis diffinitio: quia si postea repenterat vera, & legitimæ probations, poterit judex eum capere, & diffinitio condemnare: si vero difensiones, & probations innocentis, ab solvere: quia si tamen Sallustius, Angel. de Perusio, Paris. de puto, Albericus, & Hippolytus qui etiam addit sci praxi receptum est in tota Italia à peritissimis iudicibus, quos omnes refert Anton. Gomez ubi supra, & sequitur Jul. Clarius lib. 5. recept. sentent. ff. final. qu. 61. vers. forma autem, dicens, licet de jure sit hic reus ab solvendus, at utrum communis receptum est, ut non ab solvendus, sed relaxetur sub fidejussione. Idem docet g. 64. vers. illata, & refert plures Doctores idem sentientes.

⁶ Secunda sententia docet esse absolvendum diffinitivè. Sic Doctores citandi. Sit

⁷ Secunda conclusio. Probabilis est rerum, qui ob indica etiam urgentissima sufficienter tortus negavit delictum, esse definitivè absolvendum. Probatur, quia per torturam sufficienter purgat indica contra exsistentia. Item, quia expressi hoc statuit l. 26. titul. 1. part. 7. & ita per illam legem tenet lib. Gregorius Lopez, vers. ni las, & vers. de quaest. & sequitur lib. 5. recept. sentent. ff. final. qu. 61. vers. forma autem, dicens, licet de jure sit hic reus ab solvendus, at utrum communis receptum est, ut non ab solvendus, sed relaxetur sub fidejussione. Idem docet g. 64. vers. illata, & refert plures Doctores idem sentientes.

⁸ Secunda sententia docet esse absolvendum diffinitivè.

Sic Doctores citandi. Sit

⁹ Secunda conclusio. Probabilis est rerum, qui ob indica etiam urgentissima sufficienter tortus negavit delictum, esse definitivè absolvendum. Probatur, quia per torturam sufficienter purgat indica contra exsistentia. Item, quia expressi hoc statuit l. 26. titul. 1. part. 7. & ita per illam legem tenet lib. Gregorius Lopez, vers. ni las, & vers. de quaest. & sequitur lib. 5. recept. sentent. ff. final. qu. 61. vers. forma autem, dicens, licet de jure sit hic reus ab solvendus, at utrum communis receptum est, ut non ab solvendus, sed relaxetur sub fidejussione. Idem docet g. 64. vers. illata, & refert plures Doctores idem sentientes.

¹⁰ Tertia conclusio. Probabilis est etiam posse judicem huiusmodi tortum non ab solvere diffinitivè, sed sub fidejussione relaxare. Probatur, quia cum hac sit decreta humana, plurimam in his roboriis habet confitudo: at praxi, & consuetudine receptum est, ut hi torti sub fidejussione relaxentur, ut dicunt plures Doctores pro prima sententia allegati: ergo sententia hæc est probabilis, & judex, qui juxta illam faciet, est absolvendus. Immo Greg. Lopez loco proxime citato addi, forte in atrocibus delictis, ubi judex speraret nova iudicis supervenientia, bonum est non ab solvere diffinitivè, sed remittere dando fidejussionem.

¹¹ Nota hic, non tantum hoc esse verum, immo usum commoni receptum est, quando indica sunt gravis, & valde urgentia, ut etiam post negationem in tormentis damnetur reus pena extraordinaria, ut tritemum, &c. Sic lib. Clarius dista q. 64. vers. illata, Olanus ubi sup. Egidius Bessus tit. de inquisit. nu. 30.

¹² Quarta conclusio. Si reus est persona, quæ jure torqueri non potest, quia scilicet est nobilis, aut senex, & probabilis est sententia Sarmiento, & aliorum supra citata, scilicet si non sit contra illum plena probatio, sed

sed tantum iudicia, esse absolvendum, & nulla pena damnandum. Probatur, quia Doctores graves, & rationes fortissimas habent.

¹³ Nota tamen, quod licet presumptio talis sit, quæ reus damnari non potest, sed ab solvi debeat, potest tamen ea esse, quæ & ipsa crimen sit, ex quo reus damnari potest, licet ex criminis principali absolvatur, v.g. Petrus accusatur, quod Paulum occidit, id non plenè probatur sed tantum ex presumptione, quod coadunat hominibus ea nocte, quæ oculis est, Petrus incedebat; & hac presumptio plenè probatur, licet ex criminis principali Petrus absolvatur, quia non plenè probatur: at potest aliqua pena plecti sub presumptionib; illam, quæ verè delictum est, licet coadunat hominibus armatum incedere. Sic idem Sarmiento ubi supra, num. 10.

¹⁴ Quinta Conclusio. Probabilis tamē est reum, qui iure torqueri non potest, & habet contra se indicia urgentia, non esse absolvendum, nec etiam damnandum pena ordinaria, sed pena quadam mitior ad iudicis arbitrium. Quod non sit damnandum pena ordinaria, probatur: quia in criminalibus ad condemnandum pena ordinaria requiriunt probations luce clariores, & quibus nullum possit subfere dubium: at indicio semper subtili aliud dubium.

¹⁵ Secunda sententia. Probabilis tamē est reum, qui iure torqueri non potest, & habet contra se indicia urgentia, non esse absolvendum, nec etiam damnandum pena ordinaria, cap. 1. de presumpt. & l. si convicti, C. de injur. Sic Socin. l. 1. tit. 2. & 3. & 4. & 5. & 6. & 7. & 8. & 9. & 10. & 11. & 12. & 13. & 14. & 15. & 16. & 17. & 18. & 19. & 20. & 21. & 22. & 23. & 24. & 25. & 26. & 27. & 28. & 29. & 30. & 31. & 32. & 33. & 34. & 35. & 36. & 37. & 38. & 39. & 40. & 41. & 42. & 43. & 44. & 45. & 46. & 47. & 48. & 49. & 50. & 51. & 52. & 53. & 54. & 55. & 56. & 57. & 58. & 59. & 60. & 61. & 62. & 63. & 64. & 65. & 66. & 67. & 68. & 69. & 70. & 71. & 72. & 73. & 74. & 75. & 76. & 77. & 78. & 79. & 80. & 81. & 82. & 83. & 84. & 85. & 86. & 87. & 88. & 89. & 90. & 91. & 92. & 93. & 94. & 95. & 96. & 97. & 98. & 99. & 100. & 101. & 102. & 103. & 104. & 105. & 106. & 107. & 108. & 109. & 110. & 111. & 112. & 113. & 114. & 115. & 116. & 117. & 118. & 119. & 120. & 121. & 122. & 123. & 124. & 125. & 126. & 127. & 128. & 129. & 130. & 131. & 132. & 133. & 134. & 135. & 136. & 137. & 138. & 139. & 140. & 141. & 142. & 143. & 144. & 145. & 146. & 147. & 148. & 149. & 150. & 151. & 152. & 153. & 154. & 155. & 156. & 157. & 158. & 159. & 160. & 161. & 162. & 163. & 164. & 165. & 166. & 167. & 168. & 169. & 170. & 171. & 172. & 173. & 174. & 175. & 176. & 177. & 178. & 179. & 180. & 181. & 182. & 183. & 184. & 185. & 186. & 187. & 188. & 189. & 190. & 191. & 192. & 193. & 194. & 195. & 196. & 197. & 198. & 199. & 200. & 201. & 202. & 203. & 204. & 205. & 206. & 207. & 208. & 209. & 210. & 211. & 212. & 213. & 214. & 215. & 216. & 217. & 218. & 219. & 220. & 221. & 222. & 223. & 224. & 225. & 226. & 227. & 228. & 229. & 230. & 231. & 232. & 233. & 234. & 235. & 236. & 237. & 238. & 239. & 240. & 241. & 242. & 243. & 244. & 245. & 246. & 247. & 248. & 249. & 250. & 251. & 252. & 253. & 254. & 255. & 256. & 257. & 258. & 259. & 260. & 261. & 262. & 263. & 264. & 265. & 266. & 267. & 268. & 269. & 270. & 271. & 272. & 273. & 274. & 275. & 276. & 277. & 278. & 279. & 280. & 281. & 282. & 283. & 284. & 285. & 286. & 287. & 288. & 289. & 290. & 291. & 292. & 293. & 294. & 295. & 296. & 297. & 298. & 299. & 300. & 301. & 302. & 303. & 304. & 305. & 306. & 307. & 308. & 309. & 310. & 311. & 312. & 313. & 314. & 315. & 316. & 317. & 318. & 319. & 320. & 321. & 322. & 323. & 324. & 325. & 326. & 327. & 328. & 329. & 330. & 331. & 332. & 333. & 334. & 335. & 336. & 337. & 338. & 339. & 340. & 341. & 342. & 343. & 344. & 345. & 346. & 347. & 348. & 349. & 350. & 351. & 352. & 353. & 354. & 355. & 356. & 357. & 358. & 359. & 360. & 361. & 362. & 363. & 364. & 365. & 366. & 367. & 368. & 369. & 370. & 371. & 372. & 373. & 374. & 375. & 376. & 377. & 378. & 379. & 380. & 381. & 382. & 383. & 384. & 385. & 386. & 387. & 388. & 389. & 390. & 391. & 392. & 393. & 394. & 395. & 396. & 397. & 398. & 399. & 400. & 401. & 402. & 403. & 404. & 405. & 406. & 407. & 408. & 409. & 410. & 411. & 412. & 413. & 414. & 415. & 416. & 417. & 418. & 419. & 420. & 421. & 422. & 423. & 424. & 425. & 426. & 427. & 428. & 429. & 430. & 431. & 432. & 433. & 434. & 435. & 436. & 437. & 438. & 439. & 440. & 441. & 442. & 443. & 444. & 445. & 446. & 447. & 448. & 449. & 450. & 451. & 452. & 453. & 454. & 455. & 456. & 457. & 458. & 459. & 460. & 461. & 462. & 463. & 464. & 465. & 466. & 467. & 468. & 469. & 470. & 471. & 472. & 473. & 474. & 475. & 476. & 477. & 478. & 479. & 480. & 481. & 482. & 483. & 484. & 485. & 486. & 487. & 488. & 489. & 490. & 491. & 492. & 493. & 494. & 495. & 496. & 497. & 498. & 499. & 500. & 501. & 502. & 503. & 504. & 505. & 506. & 507. & 508. & 509. & 510. & 511. & 512. & 513. & 514. & 515. & 516. & 517. & 518. & 519. & 520. & 521. & 522. & 523. & 524. & 525. & 526. & 527. & 528. & 529. & 530. & 531. & 532. & 533. & 534. & 535. & 536. & 537. & 538. & 539. & 540. & 541. & 542. & 543. & 544. & 545. & 546. & 547. & 548. & 549. & 550. & 551. & 552. & 553. & 554. & 555. & 556. & 557. & 558. & 559. & 560. & 561. & 562. & 563. & 564. & 565. & 566. & 567. & 568. & 569. & 570. & 571. & 572. & 573. & 574. & 575. & 576. & 577. & 578. & 579. & 580. & 581. & 582. & 583. & 584. & 585. & 586. & 587. & 588. & 589. & 590. & 591. & 592. & 593. & 594. & 595. & 596. & 597. & 598. & 599. & 600. & 601. & 602. & 603. & 604. & 605. & 606. & 607. & 608. & 609. & 610. & 611. & 612. & 613. & 614. & 615. & 616. & 617. & 618. & 619. & 620. & 621. & 622. & 623. & 624. & 625. & 626. & 627. & 628. & 629. & 630. & 631. & 632. & 633. & 634. & 635. & 636. & 637. & 638. & 639. & 640. & 641. & 642. & 643. & 644. & 645. & 646. & 647. & 648. & 649. & 650. & 651. & 652. & 653. & 654. & 655. & 656. &

